

Martyrernas lovsång

”De älskade inte sitt liv så att de drog sig undan döden” (Upp 12:2).

Vi förhårligar Gud genom att arbeta för att andra ska komma till Gud; genom att söka andras omvändelse, och så göra dem till instrument för Guds ära. Vi ska vara både diamanter och magneter. Diamanter för nådens strålgans, och magneter som i tilldragande dygd drar andra till Kristus. Gal 4:19. Mina små barn, som jag har fött...” Det är ett underbart sätt att förhårliga Gud, när vi bryter oss in i djävulens fångelse, och vänder människor från Satans makt till Gud.

Vi förhårligar Gud i hög grad när vi lider för Gud, och beseclar evangeliet med vårt blod. Joh 21:1-19 *”när du blir äldre ska du sträcka ut dina händer, och en annan ska spanna bältet om dig och leda dig dit du inte vill.”* Detta sade han för att ange med vilken död Petrus skulle förhårliga Gud. Sedan sade han till honom: *’Följ mig!’* Guds ära lyser ur martyrernas aska. Mikaja satts i fångelse, Jesaja blev söndersågad, Paulus halshuggen, Lukas upphängd i ett olivträd; ja, så dog de, och genom sin död, förhårligade de Gud.

Det lidande de första kristna utstod förhårligade Gud och gjorde evangeliet känt i världen. Vad kunde andra säga? Se vilken god Herre de tjänar och hur de älskar honom, så mycket att de sätter allt på spel i tjänst för honom. Härligheten i Kristi rike består inte i världslig pompa och ståt, som bland andra kungligheter; men kan ses i hans folks tåliga lidande. De gamla bland Guds heliga *”älskade inte sitt liv så att de drog sig undan döden.”* Upp 12:2 De gick lika mycket de många lidandena till mötes som de många ärekronorna. Gud give att vi må förhårliga honom på det viset, om han kallar oss till det. Många ber *”må denna bågare gå förbi mig”* men få *”men ske din vilja.”*